

2.
baskı

Marsık ve Ben

Martine Murray

Çeviren: Tuğçe Özdeniz

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Marsh and Me, Martine Murray

© Martine Murray, 2019

Kapak ve vinyetler © Kat Chadwick

© **Can Sanat Yayınları A.Ş., 2022**

Bu eserin Türkçe yayın hakları Onk Ajans Fikir ve Sanat Eserleri A.Ş. aracılığıyla satın alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak

kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni

olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-07-5471-5

1. Basım: 2022

2. Basım: 2000 adet, Kasım 2022

Çeviren: Tuğçe Özdeniz

Resimleyen: Kat Chadwick

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Editör: Seda Ateş

Son Okuma: Mustafa Aydın

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Güneş Kozak

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sanyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Matsis Matbaa Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.

Sertifika No: 40421; Adres: Tevfikbey Mah. Dr. Ali Demir Cad.

No:51 Küçükçekmece, İstanbul

Marsık ve Ben

MARTINE MURRAY

Çeviren: Tuğçe Özdeniz

Resimleyen: Kat Chadwick

MARTINE MURRAY

1965 yılında Melbourne’de doğdu. Sinema, resim ve dans eğitimi aldı. Yazmaya, faaliyetlerinin kaydını tutma yöntemi olarak başladı. Martine, çok geçmeden *The Slightly True Story of Cedar B. Hartley (Who Planned to Live an Unusual Life)* adlı komik, oyunbaz bir kitap yazıp resimledi. Bu kitabıyla birçok ödüle değer görüldü.

Molly, Pim ve Milyonlarca Yıldız ile Avustralya Çocuk Kitapları Konseyi'nin Yılın Çocuk Kitabı Ödülü kısa listesine girdi.

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTABI:

Molly, Pim ve Milyonlarca Yıldız

İçindekiler

Tepe	11
Joey M. Green	16
Keşif	23
Savaş Alanı.....	31
Barış Teklifi	36
Kükre, Gönül Aslanı.....	42
Hazar Ovası.....	46
Hepimizin Uyum Sağlayacağı Yer	53
Dönüş.....	57
Şahin Gözleri	62
Dokuz Acımasız Aslan.....	66
İki Dünya.....	71
Hava Kabarcığı.....	75
İnanmak.....	80
İlk Armağan	88
<i>Come As You Are</i>	94
Ruzica	100
Fay Hatları.....	106
Şarkılar Nasıl Ortaya Çıkar	110
Sürpriz At	113
Bir Plan ve Bir Şarkı	121
Acı Ekmek.....	127
Vahşi Kız	135
Gitar	141
Gruplar Savaşı	148
Yüz Yıl	154

Matt Barrett için.

“Tüm küçük şeylerin içinden yükseldi.”

–Jelena Dinic

Tepe

Tepeme tırmanıyorum. “Tepeme” diyorum ama aslında kimsenin tepesi değil. Hatta gerçek bir tepe bile sayılmaz. Onu tam da bu yüzden seviyorum ya... Bir zamanlar toprak bir yolun sonundaki ufak bir tümsekten ibaretti. Sonra üzerini biraz daha toprakla örttüler ve ne zaman ki üstünde ot bitmeye başladı, işte o zaman bir tepeye benzedi. Issız, sıradan, bakımsız ve neredeyse hiç kimsenin sevmediği bir yer. Hemen yanından çığlık çığlığa trenler geçiyor ama vagonlardaki yolcular başlarını kaldırıp oraya bakmıyor bile.

Tepe, içimdeki fatihi, Joey M. Green’i ortaya çıkarıyor. Tepeye çıktığımda, uzun adımlarla oraya tırman-

dığımda, bir bulut gibi yüceyim, zihnim hayallerle dolu. Sadık yardımcım Belalı Betty hep yakınlarda; burnu yerde, kuyruğu havada, kahramanlık taşıyor.

Burada dünyaya hâkimim. Kendimi zafer kazanmış gibi hissediyorum. Diyelim bir gitarınız var ve bangır bangır çalmak istiyorsunuz, işte burası tam da yeri. Sizi yalnızca kuşlar duyabilir, notalarınız yalnızca gökleri doldurabilir. Yeterince iyi değilseniz sizinle dalga geçecek ya da kıs kıs gülecek kimse yok. Açıkça kabul ediyorum, *guitar hero* sayılmam. Ama en azından buradayken öyle olduğumu hayal edebiliyorum. Burada, istersem Jimi Hendrix edasıyla dolaşırım. Olmak istediğim her şey olurum: ünlü bir astronot, bir dağcı, savaşçı ya da şair... Seçkin kariyerimle ilgili radyoda benimle röportaj yaptıklarında söyleyeceklerimi prova ediyorum.

Tam tepemdeki yerime yerleştiğim sırada, buraya ait olmayan bir ses duyuyorum. Sör Edmund Hillary'yle bir röportajın ortasında böyle bir patırtı işitmezsiniz. Duydunuz mu bilmem, Sör Ed ve Tenzing Norgay Everest Dağı'nın zirvesine ilk tırmananlardı. Çoğu insan Tenzing Norgay'in adını bilmez çünkü kendisi Tibetlidir ve şövalyelik nişanı almamıştır.

İşte yine o patırtı. Bu defa daha da gürültülü. Yoksa bir istilacı mı bu?

Karabiber ağaçlarından birinin tepesinde, amatör birinin elinden çıkmış bir uzaygemisine benzeyen bir şey var. Yanına yaklaştıkça bunun bir ağaç ev olduğunu anlıyorum. Artık müthiş bir tıkırtı da duyuyorum.

Korkuyor muyum peki?

Hayır. Ben dağcı Tenzing Norgay'im, ben astronot Buzz Aldrin'im.

Başımı alçaktaki dalların arasına uzatıyorum.

Bir zamanlar, güneş ışığının huzmeleriyle alacalanan, buram buram karabiber kokan bu gizli yer, şimdi birinin ağaç evinin görkemli girişi. Sac levha, ahşap çit, eski bir kapı ve pinpon masasının bir parçası yardımıyla dört tarafı çevrilmiş. Tavanı kırmızı bir *Ford Falcon*'un paslı kaputu. Asırlardır tepede duran her türlü hurda parçası bir arada.

"Hey!" diye sesleniyorum.

Patırtı anında kesiliyor ama cevap yok. Bunun yerine, yan taraftaki boşluktan eski bir boru uzatılıyor. Borunun diğer ucundaki göz beni iyice görene dek boru hareket etmeye devam ediyor. Belalı Betty kulaklarını dikip kımıldatıyor.

Davetsiz misafir bir casus. Ondan hoşlanmayacağımı biliyordum.

"Gözetlemene gerek yok," diyorum. "Ben Joey Green."
"Ajdye Brishi."

Ses havayı âdeta tırmalıyor. Sözcükler ağzından hızla dökülüyor ve kurşun gibi sertler. Bir adım daha yaklaşıyorum. Sözcükler tarafından vurulmaktansa onları duymak istiyorum. Boru, bir filin hortumu gibi sallanıyor ve sonra aşağıya sarkıyor. Casus beni gözetlemeyi bırakıyor. Yoksa benden korkuyor mu?

"İsmin bu mu?" diyorum.

Duraksıyor. Derken şiddetli bir biçimde haykırıyor:

“Hayır.”

Casus, ağaç ev-uzaygemisinde gizleniyor ve bilmediğim bir oyun oynuyor.

Birkaç adım daha yaklaşıyorum. Belalı Betty ileriye atılıyor, sonra duruyor. Bir el –yoksa bir pençe mi?– araba kaputundan yapılmış çatının altından uzanıyor ve küçük bir nesne fırlatıyor, ben de kendisine çevik ayaklar bahşedilmemiş biri olmama rağmen gayet ustalıkla yana çekiliyorum.

Attığı şeyi alıyorum. Bir köpek künyesi bu, metal bir plaka, üstünde süslü harflerle *Maude 0603 849 355* yazıyor. Maude’u tanırım. Tepenin öteki tarafında oturan Molly’nin *border collie* cinsi köpeğidir. Künyeyi incelerken kulağıma sertçe bir şey çarpıyor. Casusun cephanesi var.

Bu defa, gözlerimi ağaç evden ayırmadan çömeliyorum. Belalı Betty öfkeyle havlıyor. “Hey! Geri çekil! Canımı yaktın,” diye sesleniyorum. Sözcükler yine ateşleniyor. Aynı sözcükler.

“*Ajdye Brishi.*”

Bana çarpan her ne ise yerde parlıyor. Elime alıp cebime tıktırıyorum.

“İyi, tamam, gidiyorum,” diyorum. O kadarını da anlıyorum yani. Tamam, artık daha cesur olabilirim ama sonuçta savaş çığırtkanı da değilim. Ben barış ve şiirden yanayım.

Alçaktaki dalların altından çıkıp eve doğru yola koyuluyorum.

Tepeden inerken, yolun yarısında, elimi cebime sokuyorum ve cephane parçasını çıkarıyorum. Sadece eski

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Marsık ve Ben

Joey'nin evinin yakınlarında bir tepe vardır. Kimsenin gitmediği, bakımsız, üzeri toprakla kaplı, eski bir çöplükten ibarettir burası. Yine de Joey burayı sever, burası onun tepesidir. Düşünmek ve hayal kurmak için gittiği yerdir. Bir konuda herkesten iyi olmak, gelecekte ünlü bir astronot ya da dağcı olmak için can atar Joey.

Bir gün, tepede bir ağaç ev keşfettiğinde, birinin onun özel yerini işgal etmiş olmasına çok öfkelenir. Gelgelelim bu davetsiz misafirin kim olabileceğini de merak eder.

Ama onunla temas kurmak kolay olmayacaktır. Ağaç evdeki kız vahşi, sırlarla dolu biridir ve Joey'ye hiç dostane davranmaz. Joey onunla geçinmenin bir yolunu bulmalıdır. Bu yolu ararken kendisiyle ilgili de yeni keşiflerde bulunacaktır.

Marsık ve Ben dostluk, güven, kendimize inanmayı öğrenmek ve bizi özel kılan şeyin ne olduğunu keşfetmek üzerine unutulmaz bir hikâye.

roman

YAŞ	11	12	13	+
-----	----	----	----	---

CAN
ÇOCUK

cancocuk.com

ISBN: 978-975-07-5471-5

9 789750 754715